

Artikel 27 NGB

De algemene Christelijke Kerk

Waar denk jij aan als we het hebben over de kerk? Al gauw gaan je gedachten naar dat gebouw waar je elke zondag heen gaat om een preek te horen. Waar je in de week catechisatie hebt, of jeugdvereniging. Een plek waar je je thuis voelt, hoop ik. Een gemeente die je kent. Waar je over levensvragen kunt praten met jongeren en ouderen.

Als het in de Nederlandse geloofsbelijdenis over de kerk gaat, wordt niet het gebouw bedoeld. Het woord kerk betekent vanuit het Grieks “wat van de Heere is”. In het Nieuwe Testament staat voor kerk ook het woord *ecclesia*, dat betekent : geroepenen. Kerkleden zijn mensen die uit de macht van de duisternis geroepen zijn tot het licht. Uit de dood tot het leven. Van vijand geroepen tot vriend. Geroepen door de Heere. En dat is zo krachtig geroepen, dat je geen ‘nee’ kunt zeggen.

Het gaat bij ons nog al eens over die stenen kerken. En waar je nu echt moet zijn om de waarheid te horen. We lezen over deze strijd al in de Bijbel. Maar in dit artikel van de NGB wordt de kerk een “ heilige vergadering van ware Christgelovigen genoemd”. De Bijbelse namen voor de kerk zijn: de stad van de levende God, of het hemelse Jeruzalem. En het lichaam van Christus. Deze kerk bestaat uit mensen die de Heere hebben leren kennen.

Efeze 4: 1-7 (kerntekst vers 4)

Verschillend, toch één!

Paulus schrijft een brief vanuit de gevangenis. In dit hoofdstuk gaat het onder andere over hoe wij ons in de christelijke gemeente horen te gedragen. Kijk naar vers 2: nederig en zachtmoedig, geduldig en elkaar verdragen in liefde. Als wij hiernaar luisteren, zijn er weinig problemen in onze gemeenten.

We worden opgeroepen om de eenheid te bewaren en onderling vrede te hebben. Wat is er in de eeuwen hierna veel gebeurd wat tegen de woorden van Paulus, van de Heere, ingaat. Toch is de kerk nog steeds één lichaam. Zie je hoe vaak het woordje één hier genoemd wordt? Uit vers 7 blijkt dat die eenheid niet betekent dat we allemaal hetzelfde zijn. We hebben allemaal verschillende gaven. En niet iedereen krijgt evenveel genade. Maar omdat er één God en Vader is die het Hoofd van dit lichaam (de gemeente) is, kunnen al die verschillende mensen toch één gemeente vormen. In vrede en liefde. We merken dat we dit uit onszelf niet kunnen. Iedereen heeft een mening, en die moet vooral gehoord worden. De eenheid kan er alleen zijn als we ons allemaal nederig en geduldig onderwerpen aan die éne Geest, éne Heere en éne God.

Efeze 4: 8-16

Onderwijs.

Als je dit stukje goed leest, zie je hoe goed God voor ons is geweest dat Hij ons de gemeente gegeven heeft, met de herders en leraars. Hij geeft mensen gaven, en sommigen worden

daarmee aan ons gegeven als apostel, herder, evangelist of leraar. Zij zijn geroepen om ons te onderwijzen. En het doel wat de Heere daarmee heeft lezen we hier. Hij wil dat de leden groeien in het geloof en zelf ook ingezet worden om de gemeente op te bouwen. We kunnen zo met elkaar een volwassen gemeente worden. Eén in het geloof en steeds meer kennis krijgen van Christus. Zo kunnen we samen bestand zijn tegen dwalingen die altijd proberen vat op ons te krijgen. De duivel is altijd bezig om verdeeldheid te zaaien in een gemeente en wat zien we daar veel van in onze tijd! Wat is er veel onenigheid, wat zijn er veel conflicten. Aan alle kanten wordt Gods Woord aangevallen. Daarom is het noodzakelijk om mensen om je heen te hebben die volwassen zijn in het geloof. De dwalingen zijn zo listig opgezet dat je geloofd dat het waar is als je alleen bent. Ervaren christenen kunnen je waarschuwen. Daarvoor zijn ambtsdragers aan ons gegeven. Een belangrijk zinnetje is: ons in liefde aan de waarheid te houden. Geen ruzie maken. Met elkaar zoeken naar de waarheid. Zodat we ook steeds meer aan elkaar verbonden raken. Steeds meer liefde voor elkaar en voor het Hoofd, de Heere. Bestaat zo'n gemeente? Draag jij er maar aan bij en vraag de Heere om Zijn zegen.

Handelingen 4:32-37 (kerntekst vers 33)

Grote genade

In het boek Handelingen lezen we wat over de eerste christelijke gemeenten. Prachtige dingen. Het lijkt volmaakt. Zij volharden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap. Er werden veel wonderen en tekenen gedaan. Ze waren samen en hadden alle dingen gemeenschappelijk. Ze verdeelden hun bezittingen en waren elke dag eensgezind in de tempel. Ze waren één van hart en ziel, niemand leed gebrek want de rijken deelden alles met de armen. Dus zo'n liefdevolle gemeente heeft bestaan. Dat kwam door de grote genade die er onder hen was. Hier zien we wat genade uitwerkt.

Maar al snel kwamen er een Ananias en Saffira. Er kwam vervolging. En dwalingen. Kortgeleden sprak ik een man over alle problemen die verwijdering veroorzaken in onze gemeenten. We waren het erover eens dat het maakte dat we de Heere meer nodig hadden. En dat het er ook voor kan zorgen dat we ons op aarde niet thuis voelen. Als we in een volmaakte gemeente zouden leven, vonden we het aardse leven wel best. En zagen we minder uit naar Hem. De Heere heeft overal een bedoeling mee. Hij wil ons steeds weer leren om Hem nodig te hebben. Want Hij wil dat we in liefde met elkaar leven. En als daar zo weinig van terecht komt moeten we Hem steeds weer vragen of Hij die liefde in ons hart wil geven. Want dat is tot eer van God.

Lukas 4: 16-22 (kerntekst : 16)

Een goede gewoonte

Als je lid bent van de kerk zoals hiervoor beschreven, ga je graag naar dat gebouw van steen. Want daar vind je mensen die ook lid zijn van de kerk. Mensen die ook de Heere hebben leren kennen en meer over Hem willen horen. Je gaat er ook heen omdat de Heere het wil.

We lezen in het Oude Testament veel over het huis dat de Heere voor Zich laat bouwen, waar Hij wil dat mensen samenkomen om Hem te ontmoeten.

En als je geen lid bent van die kerk? Als je de Heere nog niet kent? Dan ga je om Hem te leren kennen. Omdat Hij wil dat wij samenkomen. Denk er over na wat een wonder het is dat Hij dat wil! Wij hebben Hem de rug toegekeerd. Maar ondanks ons wil Hij nog bij ons wonen. Hij wil nog steeds onze God zijn. En dat laat Hij in het bijzonder op zondag horen. Of je het nu wilt of niet, of je zin hebt of niet, het is een goede gewoonte. We lezen hier dat het ook voor de Heere Jezus een gewoonte was om op de sabbat naar de synagoge te gaan. Laat het voor ons ook een gewoonte zijn. De Heere wil ons zegenen als wij de middelen gebruiken die Hij Zelf heeft gegeven.

2 Korinthe 5: 17-21 (kerntekst vers 18)

Bediening van de verzoening

Waar moet het dan over gaan in de kerk? We lazen gisteren dat de Heere Jezus in de synagoge las uit Jesaja. Dat Hijzelf gekomen is om de armen het evangelie te verkondigen. Om genezing en vrijheid te preken. Wij luisteren niet naar de woorden die rechtstreeks uit de mond van onze Heere komen. Maar Hij liet ons Zijn Woord na. En God stuurt mensen om deze blijde boodschap aan zondaren te brengen. Vandaag lezen we hoe Paulus dat noemt: de bediening der verzoening. God heeft dat woord van verzoening in hem gelegd, en hij mag het namens Christus aan ons voorhouden. God heeft door het sturen van Zijn Zoon Jezus Christus de wereld met Zichzelf verzoend. Jezus heeft zwaar geleden en stierf voor onze zonden. Daarom is er verzoening mogelijk. Paulus smeekt ons: laat je met God verzoenen! Zo stuurt God ons nog steeds predikanten en evangelisten. Wat een voorrecht. We mogen vrij samenkomen om te luisteren wat God ons te zeggen heeft. En dat Woord mogen we zelf onderzoeken. Ik hoop dat je het ook zo ziet: we mogen. Misschien is het een 'moeten' voor jou. Dat kan veranderen. Omdat God ons bij Zijn Woord ook Zijn Geest gegeven heeft. Deze drie-enige God kan jouw hart veranderen. Zodat wie eerst niet wil, toch gaat willen. Bid en je zal gegeven worden.

Hebreeën 12: 18- 29

Verwerp Hem niet.

Dit gedeelte begint met de beschrijving van de openbaring van de HEERE aan het volk Israel op de berg Sinaï. Zelfs Mozes vreesde en beefde. Maar nu Christus gekomen is, hoeven we niet vol angst op afstand te blijven. Wij mogen komen, omdat er een Middelaar is van het nieuwe verbond, Jezus. Hij heeft Zijn bloed gegeven tot verzoening. Daarom mogen wij komen naar de berg Sion, de stad van de levende God en het hemelse Jeruzalem. Wij mogen horen bij de gemeente van de eerstgeborenen. In het oude testament werden de eerstgeborenen aan God toegewijd. Zo zijn wij ook aan God toegewijd. Horend bij Zijn

gemeente. Hoe word je lid van die gemeente? Want daar gaat het toch om. Als je gedoopt bent, ben je lid van een kerkelijke gemeente. Dat betekent niet dat je automatisch ook lid bent van de gemeente van eerstgeborenen, van de stad van de levende God. Onze God is nog steeds een verterend Vuur voor wie niet in Hem gelooft. In de zichtbare kerk zijn mensen die niet in God geloven. Daarom klinkt vandaag nog de oproep: let erop dat je Hem die spreekt niet verwerpt! We zagen eerder dat God ons predikanten gaf om Zijn woord door te geven, om de bediening der verzoening te laten verkondigen. Luister naar Hem door hen. Vandaag klinkt Zijn stem nog. Geloof Zijn heil en troostrijk woord, verhard je niet maar laat je leiden.